

En ideologisk, politisk kärleksförklaring

Eva Björklund

För så där en 35 år sedan bjöds jag in till ett debattprogram på TV, där Göran Rosengren skulle hantera en duell mellan mig och en exilkuban. Rosengren försökte avfärda min kunskap med att jag nog var förälskad i Kuba och Fidel. Jag svarade käckt att förälskelsen nog hade övergått i kärlek, men att den inte borde vara mer belastande än exilkubans hat, när det gäller trovärdigheten i debatten.

För förälskelse var det och kärlek är det, för Kubs revolution och folk och för Fidel. Jag tror att Svensk-Kubanskas fortlevnad - 50 år – också har med kärlek att göra. På det plan som kallas platoniskt, idéplanet, människovärdets och kärlekens, och det hopp Fidels ord och Kubas revolution ingjutit i alla dessa år, hoppet om att en bättre värld är möjlig, en människovärdig värld, ett hopp som all världens smutskastning, lögn och förtal, krig, terror och mordförsök inte kunnat krossa.

För 50 år sedan – inför min första resa till Kuba, där jag arbetade ett par år - lärde jag mig spanska genom att läsa Fideltal i en liten kubansk tidskrift som hette *Orientación Revolucionaria*, *Revolutionär Vägledning*. Så jag lärde mig mer än språket: jag lärde mig Fidels idévärld, jag blev marxist, jag fick kunskaper, sätt att se på och förklara världen, och kämpa för att göra den bättre. Hans tal slog an en sträng, som ljudit genom åren, inte bara på grund av Fidels fortsatta mästerliga pedagogik och medmänskliga politiska analys, utan också det samhällsbygge de så avgöranden bidragit till.

Alternativen är imperialism eller socialism

Nu har jag i somras översatt ett av Fidels första avgörande "linjetal" i december 1961 för <http://marxistarkiv.se>. Det var första gången Fidel offentlig förklarade sin ideologiska färdväg från den radikala antiimperialismen som 26-julirörelsen tagit till sig från Martí, till Marx och socialismen. Det enastående med Martí var att han utan att vara marxist redan 1895 insåg USAs utveckling till imperialistisk världsmakt. Det besynnerliga är att många som idag kallar sig socialister eller till och med marxister, inte inser detta.

Ett drygt halvår tidigare – den 16 april vid begravningen av de 7 offren för USAs flyganfall - hade han utropat revolutionens socialistiska och demokratiska karaktär. Trots den utbredda antikommunismen anammade folk det, för angreppet kom från antikommunismens härförare i världen och det var Fidel, som givit kubanerna hopp om ett mänskligare samhälle, som sa socialism.

Den ideologiska och politiska förklaringen kom i december, om varför och hur Kubas revolution växte till socialistisk. I talet finns några av Fidel Castros mest grundläggande tolkningar av Marx: att i det politiska landskapet är alternativen imperialism eller socialism. Men också att socialism måste vara på allvar, med delaktighet, jämlikhet och jämställdhet.

Fosterland är Mänsklighet, Mänskligheten är vårt Fosterland.

"Vårt val stod mellan att stanna kvar under imperialismens herravälde, utplundring och fräckhet, fortsätta stå ut med jänkarnas ambassadörer och följa deras order, hålla kvar vårt land i det elände vi befann oss i, eller göra en antiimperialistisk revolution, en socialistisk revolution."

"Imperialismen bör inse – för all framtid – att den aldrig har något att hämta här och de måste förstå att hur stora svårigheter vi än stöter på, hur svår vår kamp än är."

Detta gäller än idag, 55 år senare, ett envetet försvar mot USA-imperialismens fortsatta ekonomiska och propagandakrig och militära hot. Ett försvar som Kubas folk har utkämpat ekonomiskt, politiskt, socialt, militärt i sitt eget land, men också i solidariskt stöd till många andra folk som nu hyllar Fidel som sin egen.

Ett underverk i denna värld

Att Kubas socialistiska, antiimperialistiska, människovärdiga samhälle alls finns är ett underverk i denna värld, med beaktande av den enastående supermakt som i över 50 år gjort allt för att bomba, isolera och svälta ut kubanerna. Och att Fidel lever så att vi kan fira hans 90-årsdag, här och runt om i hela världen. För Kubasolidaritetsrörelsen som vi är en del av finns överallt, även starkt i odjurets buk, som Martí kallade USA.

Progressiva rörelser och partier, fredsrörelser, miljörelser, sociala rättviserörelser runt om i världen deltar i hyllningen av denne Fidel vars hjärta inte stannat trots USA-imperialismens 638 mordförsök. Fidels betydelse når långt utanför Kubas gränser. Under hans ledarskap har Kuba givit världen ett föredöme av enastående internationalism och medmänsklighet, utifrån José Martí's ord: Fosterland är Mänsklighet, Mänskligheten är vårt Fosterland.

I sitt försvarstal efter Moncadaanfallet sa Fidel "Döm mig, det har ingen betydelse, historien kommer att frikänna mig." Med den händelseutveckling som följt, i en värld med oerhörda utmaningar och faror, har historien inte bara frikännt Fidel utan också hyllat hans livsverk.

"Denna urkraft som kallas Fidel Castro Ruz har på några år antagit historiska proportioner. [...] Hans språk är sanningens, det är Martí's, O'Higgins, Bolívars språk." Che Guevara